

13 2026

WEEKKRANT
25 MAART
JAARGANG 87
EDITIE 0767

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

MERKSPLAS TURNHOUT VOSSELAAR

PASTORALE EENHEID CLARA VAN ASSISI

In Memoriam Herman Van Gorp

Herman werd geboren in Gierle op 9 augustus 1939 als tweede jongste van een diep gelovig katholiek gezin. Reeds van jongs af aan groeide in hem het verlangen op priester te worden. Hij volgde zijn studies aan het Europaseminarie te Maastricht. Op 18 februari 1967 werd hij priester gewijd in de dom van Aken. **Vele jaren heeft hij zich geëngageerd in het bisdom Aken als parochiepriester en leraar.** Zo was hij een geliefde pastoor in Zimmerath. Tot het einde van zijn leven hield hij regelmatig contact met zijn Duitse vrienden.

Op zijn zeventigste verjaardag ging hij met pensioen en keerde terug naar de Kempen. Enkele jaren voordien kwam hij persoonlijk kennis maken met mij. Het was in de periode dat ik deken was. Het was een heel fijne ontmoeting. Ik mocht hem ervaren als iemand die hartelijk en goedlachs was, eenvoudig en open van geest.

Hij vertelde me dat hij van plan was om in Turnhout te gaan wonen en dat hij er heel graag dienstbaar wilde zijn in de parochie. **Uiteindelijk werd hij pastor in het WZC Sint Lucia, nadien ook in Huize Elisabeth én rector van de gasthuizusters,** die hem tot het einde toe met hun vriendschap en goede zorgen hebben omringd. Plichtsgetrouw en met veel toewijding heeft hij deze taken vervuld, zo lang hij kon. Zo ging hij elke weekdag 'plechtstatig' voor in de eucharistieviering bij de zusters in de Herentalstraat en op zondag in Sint Lucia, waar hij graag samenwerkte met een mooie groep vrijwilligers. Regelmatig diende hij de ziekenzalving toe en was hij stervenden en hun families nabij. Daarnaast bracht hij bezoeken aan de bewoners en bood hen een luisterend oor en een groot en warm hart.

De laatste weken was hij moe en

Herman Van Gorp met enkele Duitse parochianen

uiteindelijk is hij op 3 maart 2026 thuis onverwacht overleden.

Op woensdag 11 maart 2026 hebben we van hem afscheid genomen tijdens de uitvaartliturgie in de parochiekerk van Gierle en hem daar op de begraafplaats te rusten gelegd. Dat was zijn laatste wens.

Tijdens deze afscheidsviering heeft gebedsleidster Maria De Peuter de volgende mooie overweging uitgesproken waarin ze treffend verwoordt wie Herman is geweest.

'Beste familie, vrienden en mensen allemaal,

We nemen vandaag afscheid van een priester, een herder van mensen, Herman Van Gorp. Het evangelie dat we zojuist hoorden, reikt ons woorden aan, die op een dag als deze, dieper klinken dan ooit. "Ik ben de goede herder. De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen." Met die woorden openbaart Jezus wie Hij is.

Van de herder wordt gezegd: Hij roept de schapen bij hun naam.... Hij leidt ze naar buiten en trekt dan vóór hen uit Hij is een leider en een wegwijzer. De herder is er op uit, om weidegrond te vinden, en om leven te geven in overvloed. Dit evangelie kunnen we helemaal op het leven van Herman leggen. Herman straalde iets uit van een herder. Herders zijn dragers... en dat kunnen we van Herman zeggen. Hij leefde verbonden met zijn familie, verbonden met vroegere parochianen en vrienden in Duitsland, met de mensen in 't rusthuis, met de gasthuizusters, met personeel en alle medewerkers... en ook met onze parochie Gierle. Elke week in de maanden mei en oktober kwam Herman zeer graag de eucharistie vieren in de kapel van Rooien. We zullen hem missen.

Zo herkennen we Herman in zijn menszijn, in zijn priester-zijn. Vandaag mogen we in dat licht kijken naar zijn leven. Want een priester is geroepen om iets zichtbaar te maken van die ene Goede Herder. De priester is geen herder uit zichzelf, maar hij mag - met al zijn menselijkheid, met zijn sterktes en zijn kwetsbaar-

heid - een teken zijn van Jezus zelf.

"Ik ken de mijnen, en de mijnen kennen mij" zegt Jezus. Hoe dikwijls heeft Herman mensen bij name gekend en genoemd? In vreugde en in verdriet, aan het altaar, in het ziekenhuis, aan een sterfbed, in gesprekken die niemand anders zag. Herder zijn gebeurt niet in grote woorden, maar in trouw...in blijven... in luisteren... in nabij zijn.

Het evangelie zegt nog iets, dat op een uitvaart bijna huiveringwekkend concreet wordt: "De goede herder geeft zijn leven voor zijn schapen". Dat geven gebeurt in het dagelijks wegcijferen, in beschikbaar zijn, ook wanneer het niet uitkomt... in blijven geloven in mensen... in blijven verkondigen, ook wanneer het woord soms op onverschilligheid stuit. Een priester geeft zijn leven druppelsgewijs.

Zo ook, bij het afscheid van zijn neef Raf, heeft Herman een vaderlijke taak op zich genomen. Als herder heeft hij zijn tijd en aandacht gegeven aan het gezin van zijn zus Maria en Gaston. Hij was er, in een totaal gegeven zijn als herder voor zijn

schapen.

Herman heeft zijn leven toevertrouwd aan de goede Herder, aan Jezus. Hij heeft anderen naar Jezus verwezen. Hij heeft brood gebroken in Zijn naam. Hij heeft vergeving uitgesproken in Zijn naam. Hij heeft de hoop verkondigd die verder reikt dan het graf.

Vandaag vertrouwen we, dat Jezus, de goede herder, hem herkent. Dat Hij in Herman ziet wat wij ook zien: een man van eenvoud en trouw, met zachtheid en kracht, met vriendelijkheid en humor. Jezus zegt: "Ik ken de mijnen". Dat betekent: Ik zie je zoals je werkelijk bent... met je vreugde, je inzet, je liefde, maar ook met je angsten, je vragen, je lijden.

Zo kent Jezus zijn dienaar, Herman.

Wij voelen vandaag gemis, zelfs leegte. Want een herder laat sporen na in het hart van mensen. Maar het evangelie nodigt ons uit om verder te kijken dan wat wij zien en voelen. Jezus nodigt ons uit tot vertrouwen.

Laten we vandaag dankbaar zijn omdat we Herman hebben mogen kennen. Laten we bidden, dat wij de kracht mogen ontvangen om Herman los te laten in Gods handen. Dat we troost vinden in de herinnering aan wie hij was: een man van zorg, van trouw. En dat de goede Herder hem mag thuisbrengen in een eeuwig zijn.

Moge Herman de stem horen die hij zo vaak heeft verkondigd. En moge hij rust vinden in het hart van God. Amen.'

Ook ik ben heel dankbaar dat ik Herman mocht ontmoeten op mijn levensweg. Ik blijf hem in mijn herinnering en mijn hart bewaren...

Peter Dierckx

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

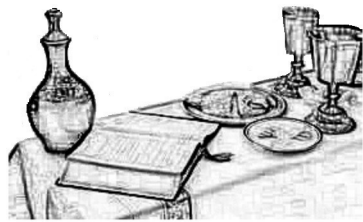
VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Antwerpen
redactie@otheo.be

Redactie
Dirk Godecharle
gsm: 0497 28 19 09
dirk.godecharle@hivset.be
Dirk Mertens
gsm: 0486 99 49 41
dirk.mertens18@telenet.be
Ria Toelen
gsm: 0495 62 39 20
ria.toelen16@gmail.com
Jozef Van Der Wildt
tel.: 014 61 64 35
jozef.vandervildt@skynet.be
Jan Van Rompuy
gsm 0478 25 95 98
j.vanrompuy@gmail.com

Medewerkers redactie
Lutgard Hermans
(Sint-Pieter)
gsm 0474 52 28 03
sintpieterturnhout@outlook.com
Ward Dillen
(Pinksterkerk)
tel. 014 41 63 51
warddillen@gmail.com
Lambert Leijssen
(Emmaüs)
tel. 014 41 22 47
lleijssen@telenet.be
Guido Verhoeven
(Merksplas)
Guido.verhoeven4@telenet.be
Gert Van Loon
(Merksplas)
vanloon91@gmail.com
Gaston Belmans
(pastoor Merksplas)
tel. 014 63 30 30
st.willibrordus.merksplas@skynet.be

Vieringen

WEEKENDVIERINGEN

Zaterdag 28 maart
Vooravond Palmzondag
Tweede omhaling Broederlijk Delen

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
17.00 u. Gezongen eucharistieviering met palmwijding

Sint-Antoniuskerk Otterstraat (Turnhout)
17.30 u. Eucharistieviering met palmwijding

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
18.00 u. Eucharistieviering met palmwijding

Sint Willibrordus (Merksplas)
18.00 u. Gefundeerd jaargetijde voor Alfons Schuermans, Frans Schuermans en Emma Ooms

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
18.00 u. (Sjaloom) Woord- en communiedienst voor de zieken en overledenen van onze geloofs-gemeenschap

Zondag 29 maart
Palmzondag

Tweede omhaling Broederlijk Delen

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.30 u. Gezongen eucharistieviering met palmwijding
Gefundeerd jaargetijde voor Paul en Danny Lommelen

Sint-Pieter (Turnhout)
10.00 u. Gezongen eucharistieviering met palmwijding
Gezongen jaargetijde voor Lizette Van Bruggen
Gezongen jaargetijde voor Schurmans Angèle

Sint-Franciscus Schorvoort (Turnhout)
10.30 u. Woord- en communiedienst met palmwijding

O.L.Vrouw Middelaes (Turnhout)
10.30 u. Gezongen Poolse eucharistieviering met palmwijding

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
11.00 u. Eucharistieviering

Pinksterkerk (Turnhout)
11.00 u. Gezongen woord- en communiedienst met palmwijding
Bijzondere intentie voor Christophe en Eric Van Bourgonie
Deze week herinneren wij ons de namen van Richard Deceuninck (30 maart 1971), Isabella Dilles (30 maart 1981), Elisa Peeters (31 maart 1983), Karel Prinsen (30 maart 1984), Gabriella Van Otten (30 maart 1994), Philomena Geerts (31 maart 1994), Michiel Seuntings (31 maart 1994), Constantia Leysen (31 maart 1996), Joanna Leys (30 maart 1998), Jef Janssen (28 maart 2015), Sie-

bold Schraa (28 maart 2020), Agnes Smets (30 maart 2022).

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
11.00 u. Eucharistieviering met palmwijding
Ter nagedachtenis van de familie Van Oerle - Vloemans en kinderen José, Lea en Emilia en voor Willy Maes
Jaargetijde voor Karel Jacobs en Maria De Houwer en familie

WEEKVIERINGEN

Maandag 30 maart

Sint Willibrordus (Merksplas)
09.00 u. Eucharistieviering

Dinsdag 31 maart

Sint Willibrordus (Merksplas)
08.30 u. Eucharistische aanbidding.
09.00 u. Eucharistieviering

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Goddelijk Kind Jezus (Turnhout)
18.30 u. Eucharistieviering Spiritijnse gemeenschap

Woensdag 1 april

Sint-Pieter (Turnhout)
09.00 u. Eucharistieviering

Donderdag 2 april

Witte Donderdag

Sint-Antoniuskerk Otterstraat (Turnhout)
17.30 u. Eucharistieviering

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
19.00 u. Eucharistieviering

Vrijdag 3 april
Goede Vrijdag

Sint Willibrordus (Merksplas)
15.00 u. Kruisweg

Sint-Pieter (Turnhout)
15.00 u. Kruisweg

Sint-Antoniuskerk Otterstraat (Turnhout)
15.00 u. Kruisweg

Sint-Franciscus Schorvoort (Turnhout)
15.00 u. Kruisweg

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
15.00 u. Kruisweg

Sint Willibrordus (Merksplas)
19.00 u. Avondwake met kruishulde

O.L.Vrouw Zevendonk (Turnhout)
19.00 u. Goede Vrijdagviering met het Zevendonkskoor

Pinksterkerk (Turnhout)
19.00 u. Goede Vrijdagdienst met getuigenissen

Onze-Lieve-Vrouw (Vosselaar)
19.00 u. Kruisverering

Bezinning

22 maart 2026
Vijfde zondag veertigdagentijd A:
Ga voor opstand-ing

Stapstenen:
HOOP en OPSTAND-ING

Ezechiël 37, 12 – 14:
De Ene maakt een nieuwe uittocht mogelijk. Zijn volk herademt, komt tot leven.

Johannes 11, 1 – 45:
Zelfs op de vierde dag ontluikt leven, waar stenen worden weggerold en obstakels verdwijnen.

Opstaan en naar buiten komen
Televisiebeelden uit Afrika, Oekraïne,

Syrië, Turkije ... mensen die dagelijks geconfronteerd worden met honger, dood en vernietiging ...

En tóch tintelt er hoop in hun ogen, ligt er een lach om hun mond.

Ook onder de harde korst van verzakelijke mensen van bij ons sluimert vaak een diep verlangen. Verlangen om uit berusting op te staan, om hun verdoving te doorbreken, om weer hun echt gezicht te laten zien.

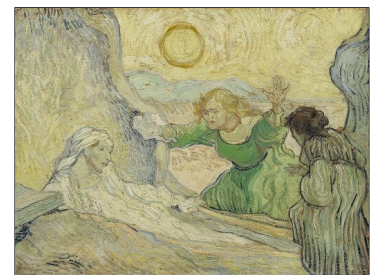
Stel je eens voor dat je heel sterk zou geloven in de kracht van het opstaan, in opstanding, in rechtop gaan staan en naar buiten komen uit wat

je vasthoudt en bedrukt ... Stel je eens voor dat je daarin zo sterk zou geloven dat je erdoor in beweging komt, niet meer kunt blijven zitten ... dat je moet opstaan uit je stoel en ... er uit gaan!

Misschien kunnen we ons dat voorstellen. Misschien moeten we het gewoon doen. We kunnen elkaar daarbij helpen. *via Effata Gent*

Hopen op licht
Wanneer je een mens uit de modder en drek wilt halen, geloof dan niet dat je boven kunt blijven staan en het volstaat dat je hem alleen de hel-

pende hand reikt. Je moet helemaal naar beneden zelf de modder en de drek in. Daar pak je hem dan met sterke handen en breng je hem en jezelf naar boven in het licht. *naar Martin Buber*

Opwekking van Lazarus

Werden gedoopt

Emmaüs (Turnhout)
Op 22 maart 2026 werden gedoopt in de kerk van Zevendonk.

Leo Mussels

geboren op 04 juli 2024 te Turnhout
zoon van Seppe Mussels en Kaat Van Hoye

Oscar De Breuker
geboren op 04 maart 2026
zoon van Glenn De Beuker en Saskia Blockhuys

Merksplas

op 24 januari 2026 werd gedoopt in de Sint-Willibrorduskerk

Linne Kersemans
geboren op 27 oktober 2025 te Turnhout
dochte van Jelle Kersemans en Sellen Renard

op 1 februari 2026 werd gedoopt in de Sint-Willibrorduskerk

Noa Kruijssen

geboren op 19 december 2018 te Turnhout
dochter van Dave Kruijssen en Bianca De Mota

op 14 februari 2026 werd gedoopt in de Sint-Willibrorduskerk

Sil Renard
geboren op 14 februari 2025 te Mal-le
zoon van Alexander Renard en Carolien Lambrechts.

Homilie

Zondag 22 maart 2026
Vijfde zondag
veertigdagentijd A
Eerste lezing:
Ezechiël 37, 12-14
Evangelielezing:
Johannes 11, 1-45

Vandaag horen we twee krachtige lezingen die allebei over **leven uit de dood** spreken. Ik heb hierover pas lesgegeven in mijn 5e jaars en dit lokte – natuurlijk- allerlei vragen uit, vaak heel terechte, soms hele pittige die me tot op de grens brachten van spreken en niet meer kunnen spreken, uitleggen en niet meer kunnen uitleggen... En dat is heel begrijpelijk. Hier wordt in dubbele lagen gesproken: er wordt gesproken over biologisch leven, maar ook over een **dieper leven dat God schenkt** wanneer alles verloren lijkt. En dat gaat voorbij aan wetenschappelijke en menselijke termen, zoveel was wel duidelijk in mijn pogingen tot heldere antwoorden...

In de eerste lezing horen we de profeet Ezechiël. Ezechiël, een priester die met de eerste groep joden naar Babylon werd gevoerd, spreekt tot een volk dat zich 'dood' voelt: de Israëlieten leven in ballingschap, hun land is verwoest, hun tempel ligt in puin, hun toekomst lijkt afgesloten. En het volk zegt in zijn wanhoop: "Onze hoop is vervlogen." En precies daar klinkt Gods woord:

"Ik ga uw graven openen... Ik zal u uit uw graven halen, mijn volk." Het volk leeft zonder hoop, zonder toekomst, ja zonder adem. En God zegt dat hij zijn geest in hen zal leggen, zijn adem in hen zal blazen, opdat zij weer levend worden. Hierbij denken we misschien spontaan aan het scheppingsverhaal, waar God zijn levensadem inblaast in de eerste mens. De mens is een totaal uniek scheppingsonderdeel en hij krijgt Gods ruach, de wind die in beweging zet en leven doet ontstaan, persoonlijk mee. *Deze 'ruach' zullen we later ook in het pinksterverhaal tegen komen.*

God zegt hier dus niet tegen zijn volk: help uzelf, probeer er zelf maar uit te komen. Nee... zij krijgen Gods levende en bewegende kracht mee. Wat een hoopvol gebeuren!

Het verhaal van **Lazarus** in het evangelie van Johannes is een van de meer opmerkelijke verhalen uit dit evangelie. Jezus komt aan in Betanië en zijn vriend Lazarus ligt al vier dagen in het graf. Dat betekent: een onomkeerbare en definitieve dood. Alles is voorbij, er is geen weg terug, de hoop is vervlogen. Marta zegt tegen Jezus: "Heer, als Gij hier geweest waart, zou mijn broer niet gestorven zijn." We herkennen ons zeker in die uitspraak: 'als dit niet gebeurd was...' 'als het leven anders gelopen was...' 'als God mij geholpen had...' Een zin die niet alleen ongelof, maar voor-

al ook pijn en verdriet uitdrukt.

En dan gebeurt er iets bijzonders. Het evangelie zegt: "**Jezus huilde.**" Het is de kortste zin van dit Johannesevangelie, maar misschien ook de diepste en meest treffende. Jezus is geen superman. Hij ervaart vreugde, maar ook pijn en verdriet. Zo is het ook met God. God staat niet boven ons lijden; Hij kijkt niet onbewogen toe. God weent met de mens. Ons verdriet en onze pijn raakt God. Het lijden is niet op te heffen, maar we mogen weten en voelen dat God met ons staat, ook en zeker te midden van ons lijden.

Maar opnieuw gaat dit hand in hand met een hoopvol gegeven. Tegen Marta zegt Jezus iets dat tot het hart van het evangelie behoort: "Ik ben de verrijzenis en het leven. Wie in Mij gelooft, zal leven, ook al is hij gestorven." Jezus zegt van zichzelf niet alleen dat hij **leven geeft**, maar ook dat hij het leven **is**. Waar Jezus is, daar begint het leven opnieuw. Ja, net zoals de droom van het Rijk Gods is verrijzen niet iets van 'ooit' en 'na de dood' of 'toekomst', maar verrijzen gebeurt **nu** al. Elke keer wanneer mensen hoop vinden, vergeving vragen of ontvangen, uit de wanhoop recht krabbelen, liefde (her)vinden... daar zien we al sporen van verrijzenis.

En dan komt het beslissende moment: Jezus geeft de **opdracht** om

de **steen weg te rollen**. Jezus had dat zelf kunnen doen. Zelf de handen uit de mouwen steken. Maar zo werkt het niet... ook niet met het Rijk Gods. Jezus vraagt het aan de mensen, om die steen weg te rollen. Wij zijn de handen en de voeten die gevraagd worden om mee te werken. En daarvoor moeten wij durven de handen uit de mouwen te steken. Ons misschien vuil maken of moeite doen. Een steen kan gezien worden als eender wat dat in de weg ligt op ons pad naar hoop en verrijzenis: angst, wantrouwen, bitterheid, koppigheid, ongelof... God kan ons het leven schenken, maar wij moeten bereid zijn die stenen weg te rollen.

Dan roept Jezus met luide stem naar Lazarus en beveelt hem om buiten te komen. En zie: daar komt Lazarus, nog in zijn grafdoeken gewikkeld. Hij is nog gebonden of ingebonden... Jezus vraagt dus om Lazarus **los te maken**. Ook dat kan een taak zijn voor ons, christenen. Wij worden geroepen om mensen te zijn die elkaar helpen los te maken van schuld, van een vorig leven, van schaamte, van wanhoop, van figuurlijke wegen ten dode. Wij worden geroepen om voor anderen een plaats of mensen te zijn waar men opnieuw kan ademen!

Inderdaad: het wonder van Lazarus is een voorafspiegeling van **Pasen**. Net zoals Jezus' kruisdood:

het topmoment van lijden is eigenlijk voor christenen het grootste moment van hoop geworden! Juist in zijn eigen graf zal het grootste wonder gebeuren en zal de steen weggerold worden en zal er nieuw leven zijn! Dat is de kern van het christelijk geloof.

In dit evangelie horen we Jezus één vraag stellen aan Marta, een vraag die ook aan ons gericht is: "**Ge-looft gij dit?**" Niet: begrijp je dit of is dit wetenschappelijk mogelijk? Maar: geloof jij dat God leven kan brengen waar alles dood lijkt? Want het laatste woord van God wil er geen zijn van wanhoop, dood of het graf, maar... hoop, leven, verrijzenis. Of zoals Ezechiël zegt: "Ik zal mijn geest in u leggen... en gij zult leven." Wat een heerlijke gedachte: na de dood is het NIET gedaan, wij kunnen hoopvol en liefdevol in het leven staan, want de dood heeft niet het laatste woord. Of zoals Luc Ferry het zegt: 'la promesse de la résurrection libère l'amour'. Een christen kan eindeloos, wild, genereus liefhebben en hoopvol in het leven staan, want de dood heeft niet het laatste woord. **Wij zullen leven.** Amen.

Sara Van Gucht

Palmzondag

29 maart 2026
Palmzondag A:
Ga voor verbinding

Stapsteen: VERBINDING

Jezus, op een ezel reed je Jeruzalem binnen. De mensen zongen voor jou want ze hoopten dat jij hun machtige koning zou worden. Je bent koning, maar een heel andere dan zij verwachtten: je bent de koning van de liefde, die kiest voor kleine mensen. De mensen van je tijd begrepen het niet. 'Hosanna' zingen ligt zo dicht bij 'Kruisig Hem' roepen... De week die komt, willen we denken aan de laatste dagen van je leven op aarde. Help ons te ontdekken hoe wij, in jouw spoor, 'prinsen van liefde' kunnen worden...

Het paard van eigenbelang, eigen gelijk, of de ezel van empathie, een luisterend oor en zorg voor mensen.

Het paard van prestatiedrang en prestige of de ezel van bescheidenheid.

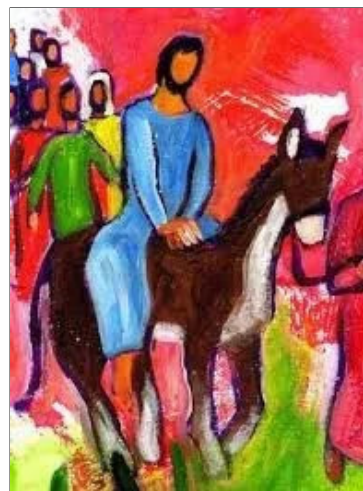
Het paard van 'heersen' over de natuur of de ezel van de natuur 'behoeden'.

Het paard van rijkdom, geld en bezit of de ezel van soberheid en eenvoud.

Het paard van verdeeldheid, discriminatie en racisme of de ezel van verbondenheid.

Het paard van het recht van de sterkste of de ezel van zorg en hulp voor de zwakken.

Elke dag opnieuw staan we voor de keuze.

Rijdend op een ezel

Het paard van macht (smisbruik) of de ezel van eenvoudige dienstbaarheid.

NIEUWS UIT TURNHOUT

Verbroedering Basisschool St. Pieter Zevendonk en Samana Emmaüs Turnhout

Na jaarlijkse gewoonte plannen Samana Emmaüs Turnhout en de Basisschool St. Pieter Zevendonk een verbroedering in PC Den Donk in Zevendonk.

Onze toppers van het vijfde leerjaar van SPZ zijn onlangs op bezoek geweest bij het gezellige pannenkokenfeest van Samana.

Speciaal voor deze mensen, die wel een extraatje kunnen gebruiken, hielden de kinderen hen gezelschap met verschillende spelletjes. Het werd een middag vol warme ontmoetingen tussen de leerlingen

en de langdurig zieken van Samana.

Naast het nodige spelplezier was er natuurlijk ook tijd voor een heerlijke smulpartij met verse pannenkoken. Gebakken door vrijwilligers en leden van de kerngroep en verdeelt door de kinderen.

Het was geweldig om te zien hoe jong en oud samen genoten. We zijn ontzettend trots dat we op deze manier iets moois voor de gemeenschap konden betekenen. Het was weer een geslaagde namiddag.

St. Pieter Zevendonk en Samana Emmaüs Turnhout.

Samana HaPie had een gezellige namiddag

Op donderdag 5 maart hebben we met Samana HaPie een heel leuke namiddag beleefd met een Muziek Bingo.

Het was supergezellig en er werd zelfs gedanst.

Nadien aten we nog broodjes en een lekkere koffiekoek.

Iedereen ging tevreden naar huis.

Goede Week stille Week – heilige Week – krachtige Week

Het is een stille week.

Zoveel onrecht. Zoveel lijden.
Zoveel **verlies**.

Het is een goede week.

Zoveel trouw. Zoveel overgave.
Zoveel **moed**.

Het is een heilige week.

Zoveel herkenning. Zoveel verbondenheid. Zoveel **hoop**.

Het is de krachtigste week van het jaar.

Stenen worden weggerold. Duisternis wordt verlicht. Graankorrel wordt kiemkracht.

Marijke Vanhoutte

Goede Week en Pasen 2026

Witte Donderdag - 2 april

17.30 uur Eucharistieviering Sint-Antoniuskerk Turnhout

19 uur Eucharistieviering O.L.V. kerk Vosselaar

Goede Vrijdag - 3 april

15 uur Kruisweg Sint-Pieterskerk Turnhout

15 uur Kruisweg O.L.V. kerk Vosselaar

15 uur Kruisweg Sint-Willibrorduskerk Merksplas

15 uur Kruisweg Sint-Antoniuskerk Turnhout

15 uur Kruisweg Sint-Bavokerk Oud-Turnhout

19 uur Kruisverering O.L.V. kerk Vosselaar

19 uur Avondwake met kruishulde Sint-Willibrorduskerk Merksplas

19 uur Goede Vrijdagdienst O.L.V. kerk Zevendonk Turnhout

19 uur Goede Vrijdagdienst met getuigenissen Pinksterkerk Turnhout

Paaszaterdag - 4 april

17.30 uur Paaswake Sint-Antoniuskerk Turnhout

18 uur Paaswake Sint-Bavokerk Oud-Turnhout

18 uur Paaswake Sint-Willibrorduskerk Merksplas

19 uur Paaswake O.L.V. kerk Zevendonk Turnhout

20 uur Paaswake met doopsel van volwassen catechumenen Sint-Pieterskerk Turnhout

21 uur Paaswake Pinksterkerk Turnhout

21 uur Paaswake O.L.V. kerk Vosselaar

Paaszondag - 5 april

9 uur Woord- en communiedienst Sint-Antonius-Abtkerk Oosthoven Oud-Turnhout

9.30 uur Eucharistieviering Sint-Willibrorduskerk Merksplas

10 uur Eucharistieviering Sint-Pieterskerk Turnhout

10.15 uur Woord- en communiedienst kerk Zwaneven Oud-Turnhout

10.30 uur Gezinsviering Sint-Bavokerk Oud-Turnhout

10.30 uur Woord- en communiedienst Sint-Franciscuskerk Schorvoort Turnhout

10.30 uur Poolse eucharistieviering O.L.V. Middelaeskerk Turnhout

11 uur Eucharistieviering O.L.V. kerk Vosselaar

11 uur Woord- en communiedienst Pinksterkerk Turnhout

13 uur Afrikaanse eucharistieviering Goddelijk Kindkerk Turnhout

Op bedevaart met Guus, deel 38: Groet uit San Juan de Ortega

Het overkwam me dat ik na vele kilometers onder de gloeiende zon in de eenzaamheid van de Noord-Castiliaanse hoogvlakte een klein cafeetje aantrof. Het lag in San Juan de Ortega met terras naast een mooi, oud klooster. Goed voor een aangename rust onder een parasol en Guus onder het tafeltje. Na anderhalf uur siësta stappen we verder de langzaam dalende temperatuur in. Beiden met lange haren stappen we onder deze zonneshijn liever in de late avond en vroege ochtend, zeker als er ook nog wind waait. Ik zet er soms een rieten hoedje bij op. Tegen de avond vinden we een vrije overnachting onder het afdak van een oud schuurtje voorbij Villafria.

Burgos

De zonsopgang wekt ons de volgende ochtend en na een uurtje stappen maken we onze entree in Burgos. Deze provinciehoofdstad is een belangrijke pleisterplaats aan het begin van de Meseta. De oude binnenstad telt monumenten die me aan Parijs doen denken maar dan zonder Eiffeltoren en in plaats van de Seine stroomt hier de Arlanzon-rivier onder de bruggen door. We vergeten bijna dat we onderweg zijn en dat gevoel nodigt uit om vandaag in de schaduw van die Spaanse zonneshijn te blijven hangen.

Bij rust op een bankje onder platanen met zicht op de rivier komt pelgrim Marcel voorbij. Hij zet zijn rugzak neer en komt naast me zitten. Omdat hij vanwege de hitte ook vaak vroeg vertrekt, kennen we ons van eerder samen rusten. Marcel is Fransman, gepensioneerd leraar Frans en Yoga-meester. Hij is 67 jaar en zijn tweede echtgenoot is 44 jaar en dat is niet altijd gemakkelijk zo zegt hij. Hij is een gezellige prater en ook een doorzetter, maar de camino had hij liever op jongere leeftijd gedaan. Samen brengen we een bezoek aan de Kathedraal Santa Maria de Burgos, in het grote interieur komt het licht kleurrijk door glas in loodramen anno 1300, het ruikt er naar wierook, oudheid en gebed...

Meseta ,Wonder en Zonneshijn.

Tijdens een stadswandeling stap ik het postkantoor binnen en maak iets wonderbaarlijks mee. Na de draadloze telefoon van de Anasbaas vorige week, nu het tweede mirakel en dat noemt Fax! Een apparaat dat mijn vel papier met handgeschreven tekst inslikt, waarbij de beampte er trots bij zegt dat het er op het postkantoor thuis in Nederland voor Antonia uit komt rollen!

Als wijze pelgrims trekken we verder over de Arlanzon-rivier het stadspark in. Verderop naderen we

Albergue del Caminos waar pelgrimsvrienden ons met applaus verwelkomen, goed voor ons moraal! Tijdens een bakje knoflooksoep dat er eenieder wordt aangeboden, maak ik kennis met Laurenz die met zijn mountainbike van Bordeaux komt gefietst. Hij is 26 jaar en heeft als militair iets met laserstralen opgelopen, waardoor zijn ogen langzaam uit elkaar gaan kijken, waardoor hij blind zal worden. Hieraan heeft hij een minderwaardigheidscomplex overgehouden. Van zijn legeruitkering heeft hij jaren gespaard voor zijn fiets met kampeeruitrusting en gekozen voor de vrijheid. Ik zeg bravo Laurenz. Buon Camino!

We krijgen permissie om in de albergue te slapen, Guus in een vettig donker stinkhok en ik in de slaapzaal. Ons motto 'Allebei of Niet' blijft van kracht. Mede onder protest van mijn medepelgrims komen Guus en ik samen in een proper soort aanbouw terecht. Het ruikt er naar gebakken ui, knoflook, frituurlucht en geluk! We slapen er een comfortabele nacht, staan vroeg op en doorvoelen nog eens dat echt pelgrimeren anders is dan gewoon reizen. Voor ons betekent dat op weg naar een heilige plek met iedere dag iets in onze maag en een droge plek voor de nacht.

Groeten uit de snikhete Spaanse hooglanden
Guus & Marinus

**We zullen samen nog veel zweet ontberen, alvorens in Compostela te arriveren!*

